I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3185/83

af 4. november 1983

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for nordamerikanske kulmuler (Merluccius bilinearis), henhørende under pos. ex 03.01 B I t) i den fælles toldtarif (1984)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det europæiske økonomiske Fællesskab har for nordamerikanske kulmuler (Merluccius bilinearis), under pos. 03.01 B I t) i den fælles toldtarif, forpligtet sig til at åbne et årligt fællesskabstoldkontingent på 2 000 tons til 8 % told; det pågældende toldkontingent bør derfor åbnes den 1. januar 1984 og fordeles mellem medlemsstaterne;

efter artikel 64 i tiltrædelsesakten af 1979 skal Grækenland fra den 1. januar 1981 fuldt ud anvende satsen i den fælles toldtarif for den pågældende vare; fra denne dato skal denne medlemsstats behov i løbet af kontingentperioden dækkes inden for rammerne af det pågældende toldkontingent;

der bør særligt sikres lige og fortsat adgang for alle importører til kontingentet og vedvarende anvendelse af den for dette kontingent fastsatte sats for alle indførsler, indtil kontingentet er opbrugt; gennem en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes det muligt at respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principer; for i videst muligt omfang at tage hensyn til den faktiske markedsudvikling for den pågældende vare bør denne fordeling principielt foretages i forhold til medlemsstaternes behov, som udregnes dels på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, dels på grundlag af de økonomiske udsigter for det pågældende kontingentår;

da det drejer sig om fisk, som ikke er specificeret i medlemsstaternes statistiske nomenklaturer, kan de tilgængelige importtal der er tilvejebragt af dem, ikke betragtes som tilstrækkelig nøjagtige eller repræsentative til at danne grundlag for den ovennævnte fordeling; imidlertid gør de tilgængelige ufuldstændige tal sammen med medlemsstaternes overslag det muligt at foretage følgende procentvise prognose for importbehovet fra tredjelande for hver af medlemsstaterne den omhandlede kontingentperiode:

Benelux	0,77
Danmark	23,28
Tyskland	42,20
Grækenland	0,01
Frankrig	14,81
Irland	0,38
Italien	0,69
Det forenede Kongerige	17,86;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af disse fisk bør kontingentmængden deles i to dele, hvoraf den første fordeles mellem medlemsstaterne, medens den anden udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres indledende kvoter;

for at give importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del af fællesskabstoldkontingentet på et højt niveau, som i dette tilfælde kunne ligge på 65,5 % af kontingentmængden;

de indledende kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin indledende kvote, trækker en tillægskvote på reserven; dette træk skal hver medlemsstat foretage, når hver af dens tillægskvoter er næsten opbrugt, og så ofte som reserven tillader det; de indledende kvoter og tillægskvoterne

skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som skal kunne følge med kontingentets udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en af medlemsstaterne, skal denne stat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven, for at det kan undgås, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske Union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For perioden fra den 1. januar til den 31. december 1984 åbnes i Fællesskabet et fællesskabstoldkontingent på 2 000 tons nordamerikanske kulmuler (Merluccius bilinearis) henhørende under pos. ex 03.01 B I t) i den fælles tordtarif.

2. Tolden i den fælles toldtarif suspenderes til 8 % inden for dette toldkontingent.

Artikel 2

1. Det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent deles i to dele.

2. En første del på 1 310 tons fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der gælder fra den 1. januar til den 31. december 1984 medmindre andet fastsættes i artikel 5, andrager for medlemsstaterne følgende mængder:

	(i tons)
Benelux	10
Danmark	305
Tyskland	552
Grækenland	1
Frankrig	194
Irland	5
Italien	9
Det forenede Kongerige	234.

3. Den anden del, der omfatter en mængde på 690 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Har en medlemsstat udnyttet 90 % eller derover af den i artikel 2, stk. 2, fastsatte kvote, som nedsættes med den til reserven tilbageførte mængde, såfremt artikel 5 finder anvendelse, trækker medlemsstaten, såfremt reserven giver mulighed herfor, efter meddelelse herom til Kommissionen, straks en ny kvote på 10 % af den oprindelige kvote, idet der i givet fald rundes op til nærmeste hele enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvote har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvote, den har trukket, trækker denne medlemsstat straks på de i stk. 1 opstillede betingelser en tredje kvote på 5 % af den oprindelige kvote, i givet fald rundet op til nærmeste hele enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvote har udnyttet den tredje, som den har trukket, med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan hver medlemsstat trække mindre kvoter end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse kvoter ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget anvendelsen af dette stykke.

Artikel 4

De tillægskvoter, som trækkes i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1984.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober1984, til reserven, tilbageføre den uudnyttede del af den indledende kvote, som pr. 15. september 1984 overstiger 20 % af grundmængden. Medlemsstaten kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1984 Kommissionen om de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted til og med den 15. september 1984, og som er afskrevet på fællesskabstoldkontingentet, samt eventuelt om den del af deres indledende kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i medfør af artikel 2 og 3 og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad, straks efter modtagelse af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1984 medlemsstaterne om reservens størrelse, efter at tilbageførslerne i henhold til artikel 5 er foretaget.

Kommissionen drager omsorg for, at det træk, hvorved reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger til, at åbning af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de importører af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførsler af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som denne vare forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der er afskrevet på de i stk. 3 fastsatte betingelser.

Artikel 8

På Kommissionens anmodning giver medlemsstaterne denne oplysning om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1984.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 1983.

På Rådets vegne

C. VAITSOS

Formand